

[Gudme.]

bekæmpelse. Men vi må da allerede konstatere, at der i mellemtiden er opnået resultater, som på det lange sigt nok skal vise sig at være tilfredsstillende.

I november 1973 blev bagmandspolitiet oprettet, og i forsommeren 1974 gennemførte vi en række ændringer i retsplejeloven, tinglysningsloven og konkursloven, som hver for sig vil kunne medvirke til, at de forskellige former for uønsket virksomhed, som i sin tid blev påpeget i Grellrapporten, vil blive vanskeliggjort og i et vist omfang umuliggjort.

Nu står vi altså, efter at vi 3 gange har haft forslaget til behandling og 2 gange har måttet konstatere, at det ikke kunne gennemføres, fordi der kom valg eller folketingsamlingens opløsning på grund af sommerferie, nu står vi altså i den tredje runde og kan nu gennemføre de ændringer i straffeloven og aftaleloven, som man i sin tid påpegede nødvendigheden af i det politikerudvalg, som blev nedsat efter debatten i forsommeren 1973, og som også fremgår af straffelovrådets betænkning fra i fjor.

Jeg synes, der er grund til, som også fru Nathalie Lind gjorde det før, at lægge vægt på, at vi i hvert fald på et væsentligt punkt får den nugældende straffelov strammet, således at vi i højere grad skulle være i stand til at ramme den uønskede virksomhed.

Dette væsentlige punkt er ågerbestemmelsen i straffeloven. Den nuværende ågerbestemmelse, § 282, har jo kun i meget ringe omfang været benyttet, men sådan som den er udformet i den nye formulering, og med de ord, som vi fra retsudvalgets side har ledsaget den med på vejen i betænkningen, skulle der være håb om, at de utvivlsomme tilfælde af virkelig udnyttelse, som forekommer, og som vel hidtil er gået straf forbi, skulle der være mulighed for at straffe nu efter den nye bestemmelse. Det er i hvert fald det flertals ønske, som gennemfører bestemmelsen nu, at den nye ågerbestemmelse er skrevet sådan, at den kan bruges, for at blive brugt.

Jeg kan være enig ligeledes med fru Nathalie Lind i, at sådan som aftalelovens bestemmelser er blevet udformet i §§ 31 og 36, er der nu bedre muligheder for at få tilsidesat civile retlige aftaler, der er åbenbart uri-

melige, og som den part, der er blevet ført bag lyset, ikke bør være bundet af.

Jeg mener derfor, at vi kommer et godt skridt hen ad vejen ved at gennemføre de ændringer i straffeloven og aftaleloven, som vi i dag diskuterer, og jeg kan derfor tilkendegive, at vi fra mit partis side støtter lovforslaget, dog sådan at vi på 2 punkter stemmer for ændringsforslag. Det ene er ændringsforslag nr. 4, og det er et simpelt ændringsforslag, for det består alene i, at man sætter et punktum midt i en sætning for ikke at gøre den for lang, og det kan jo af og til være nyttigt, men det har nok ikke så meget med bagmændene at gøre.

Det andet er et ændringsforslag, som går ud på, at vi i aftalelovens § 36 udtrykkelig præciserer, at det skal være sådan, at hvis en civilretlig aftale er blevet tilsidesat, fordi den er urimelig, og fordi en part er blevet ført bag lyset ved denne aftale, skal man ikke nødvendigvis kun kunne tilsidesætte aftalen, man skal også kunne ændre vilkårene i denne aftale, således at de elementer i aftalen, der er urimelige, bliver siet fra og de rimelige elementer bliver tilbage.

Højesteretsdommer Poul Spleth har i en artikel i fjor i Ugeskrift for Retsvæsen argumenteret for, at man burde kunne udforme det sådan, at domstolene ikke blot væltede omkuld en aftale, der måske på andre punkter var tilfredsstillende for den part, der var blevet ført bag lyset, men at man faktisk med hensyn til indholdet af aftalen lavede den om. Jeg mener, det er ubetænkeligt at gøre noget sådant, og derfor anbefaler jeg, at man stemmer for ændringsforslag nr. 8.

Med hensyn til to af de andre ændringsforslag skal jeg gøre nogle bemærkninger; det drejer sig om ændringsforslagene nr. 3 og 5. Fra fremskridtspartiets og det konservative folkepartis side mener man ikke, at de foreslåede ændringer i straffelovens §§ 300 a, 300 b og 300 c bør gennemføres, og jeg må for mit eget vedkommende erkende, at jeg har været i alvorlige overvejelser om, om ikke disse bestemmelser var for vidtgående, fordi de jo kriminaliserer den uagtsomme handling, hvor man hidtil i straffeloven har krævet, at kun den forsætlige handling kunne straffes. Men jeg har på den